

Από τα Θαύματα του Αγίου Σπυρίδωνος.

[θαυμαστά γεγονότα /](#)

Ο Άγιος Σπυρίδων

γεννήθηκε στην νήσο Κύπρο. Οι γονείς του ήταν απλοϊκοί άνθρωποι, ενώ αυτός ήταν ταπεινός και αγαθός στην καρδιά.

Από την παιδική του ηλικία ήταν τσοπάνης προβάτων και έκαμε μία τιμημένη ζωή και με φόβο Θεού.

Τόσο πολύ αγάπησε τον Θεό, ώστε τον αξίωσε του χαρίσματος της επιτελέσεως θαυμάτων, διότι εθεράπευε κάθε είδους αρρώστιες και έδιωχνε ακάθαρτα πνεύματα από τους ανθρώπους μόνο με τον λόγο του.

Γι αυτό και τον εξέλεξαν επίσκοπο στην ονομαστή πόλι Τριμυθούντα της Κύπρου,

την εποχή της βασιλείας στην Κωνσταντινούπολι του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Εκεί έκανε πολλά θαύματα, από τα οποία θα μνημονεύσουμε μερικά.

Ο άγιος Σπυρίδων ήταν τόσο ταπεινός, ώστε, ακόμη και όταν ήταν αρχιερέυς και θαυματουργός, δεν θεωρούσε εντροπή του να έχει και την στάνη των ζώων του και εκοπίαζε ο ίδιος για τους άλλους.

Μία φορά επήδησαν ληστές μέσα στην μάνδρα που ήταν τα πρόβατά του για να κλέψουν μερικά απ αυτά.

Ο Θεός, επειδή αγαπούσε τον φίλο Του Σπυρίδωνα και τον βοηθούσε να έχει κάτι από την περιουσία του, έδωσε τους ληστές με δυνατά και αόρατα δεσμά, ώστε δεν ήταν δυνατόν να γλυτώσουν. Έτσι παρέμειναν δεμένοι μέχρι το πρωί.

Αφού εξημέρωσε ήλθε ο Άγιος στα πρόβατά του και βλέποντας τους ληστές δεμένους και ακίνητους, με την προσευχή του τους έλυσε. Μετά τους εδίδαξε να μην επιθυμούν κάτι από την περιουσία του άλλου, αλλά να τρέφονται από τους κόπους των χεριών τους. Στο τέλος τους έδωσε ένα κριάρι και τους είπε:

-Πάρτε αυτό για να μη φύγετε άπρακτοι για τον κόπο που εκάνατε να έλθετε σε μένα και εμείνατε όλη την νύκτα δεμένοι. Κατόπιν τους άφησε να φύγουν με ειρήνη. Τόση χάρις και έλεος υπήρχε επάνω στον άνθρωπο αυτόν, ώστε τον καιρό του καλοκαιριού, όπου ο καύσωνας είναι πολύ δυνατός, στο κεφάλι του αισθανόταν μία δροσιά, που κατέβαινε από ψηλά. Λόγω της απλότητός του εξερχόταν στην κατάλληλη εποχή μαζί με άλλους θεριστές να θερίση κι αυτός τα δικά του σπαρτά και εδούλευε με τα ίδια του τα χέρια.

Και ημπορούσε να βλέπη ο καθένας, την ώρα του καλοκαιριού που ο ήλιος έκαιγε, ότι εκείνος αισθανόταν μία ουράνια δροσιά πάνω στο κεφάλι του. Όλοι οι άλλοι εθαύμαζαν για το θαύμα αυτό.

Κάποτε έγινε μία μεγάλη πείνα και δυστυχία στην Κύπρο, ώστε πολλοί άνθρωποι και ζώα εξ αιτίας της δίψας και της πείνας απέθνησκαν.

Βλέποντας αυτή την συμφορά ο άγιος Σπυρίδων, παρεκάλεσε τον Θεό υψώνοντας τα χέρια του ψηλά στον ουρανό μέχρις ότου έπεσε άφθονη βροχή. Όχι μόνο ποτίστηκε η γη, αλλά έγιναν και πλημμύρες και πολλοί άνθρωποι κινδύνευσαν να πνιγούν.

Άλλη φορά έβρεχε τόσο πολύ, που πλημμύρισαν οι δρόμοι και πολλά σπίτια. Και πάλι ο άγιος Σπυρίδων προσευχήθηκε στον Θεό. Αμέσως σταμάτησε η βροχή, ο καιρός έγινε καθαρός και βγήκε ο ήλιος χαρίζοντας ζέστη και φωτισμό.

Μετά από μερικά χρόνια έγινε πάλι ξηρασία και ήλθε μεγάλη πείνα στην Κύπρο με την παραχώρησι του Θεού, λόγω των αμαρτιών του Νησιού. Τότε ένας πλούσιος, τσιγκούνης και άπιστος, είχε τις αποθήκες του γεμάτες από σιτάρια, αλλά δεν ήθελε να κάνει ελεημοσύνη, έστω και με κάποια χαμηλή τιμή, αλλά επερίμενε να ανέβη η τιμή του σιταριού.

Και αφού η πείνα διαδόθηκε παντού, τότε ο πλούσιος άρχισε να πωλή το σιτάρι του

πολύ ακριβά. Τότε ήλθε σ' αυτόν ένας πτωχός και τον παρακαλούσε με δάκρυα να τον ελεήσει με λίγο σιτάρι για να μη πεθάνη από την πείνα αυτός, η γυναίκα του και τα παιδιά του. Επειδή ήταν ανελεήμων και χρηματολάτρης δεν δέχθηκε να ελεήσει τον πτωχόν και του είπε:

-Να πας να φέρης χρήματα και θα σου δώσω.

Τότε εκείνος ο πτωχός επήγε στον άγιο Σπυρίδωνα με δάκρυα και του είπε για την σκληροκαρδία εκείνου του άσπλαγχνου πλουσίου. Τότε ο μεγάλος ιεράρχης του είπε:

-Μη κλαις, αδελφέ, διότι το πρωί θα πας σ' εκείνον τον πλούσιο, θα τον παρακαλέσης και θα σου δώση σιτάρι, χωρίς να πληρώσης. Αλλά ο πτωχός επήγε στο σπίτι του λυπημένος και αδιάφορος για τα λόγια του Αγίου.

Την νύκτα με εντολή του Θεού έπεσε πολλή βροχή στην γη. Τότε οι αποθήκες του φιλάργυρου και ανελεήμονος πλουσίου, επειδή ήταν κοντά στον δρόμο, όπου περνούσε το νερό, γκρεμίσθηκαν και το σιτάρι σκορπίσθηκε, διότι μεταφέρθηκε στα δρομάκια και μέσα στις αυλές των σπιτιών των ανθρώπων.

Βλέποντας ο πλούσιος ότι όλο το σιτάρι του σκορπίσθηκε μέσα σε όλη την πόλι, έτρεξε και παρακαλούσε τους ανθρώπους να του φέρουν πίσω το σιτάρι για να μη γίνη πάμπτωχος. Αλλά οι πτωχοί βλέποντας το σιτάρι μέσα στις αυλές τους, εγέμισαν τα σεντούκια τους και εγλύτωσαν από τήν πείνα.

Παρόμοια έκαμε και εκείνος ο πτωχός που έφυγε απαγοητευμένος από τον Άγιο, νομίζοντας ότι τον περιέπαιξε. Συγκέντρωσε αρκετό σιτάρι και εγλύτωσε από τον κίνδυνο να πεθάνη με την οικογένειά του.

Μ' αυτό τον τρόπο επαίδευσε ο Θεός τον ανελεήμονα εκείνον πλούσιον, ενώ ταυτόχρονα επρονόησε για τον πτωχόν εκείνον και γι' άλλους δυστυχημένους και τους επαρηγόρησε με ψωμί, όπως είχε προφητεύσει από την προηγούμενη ημέρα ο Άγιος.

Ένας γεωργός, γνωστός στον Άγιο, επήγε εκείνον τον δύσκολο καιρό της πείνας στον πλούσιο, που είχε και άλλες αποθήκες σιτάρι, και του εζήτησε βοήθεια, με την υπόσχεσι στην περίοδο του θερισμού να εργασθή στα κτήματά του δωρεάν. Αλλά αυτός ο πλούσιος, επειδή δεν διδάχθηκε τίποτε από τα παθήματά του, έκλεισε την καρδιά του μπροστά και σ' αυτόν τον πτωχόν. Δεν ήθελε ν' ακούση για την παράκλησί του. Μάλιστα του είπε: «Χωρίς να με πληρώσης, δεν θα πάρης από μένα ούτε ένα σπυρί σιτάρι». Ακούοντας τα λόγια αυτά, έτρεξε κλαίγοντας στον άγιο Σπυρίδωνα λέγοντας για την δυστυχία του. Ο Άγιος τον παρηγόρησε με τα λόγια του, του είπε να επιστρέψη στο σπίτι του και να τον περιμένη.

Την δεύτερη ημέρα επήγε ο ίδιος ο Επίσκοπος στον γεωργό και του έδωσε ένα σβώλο από χρυσάφι λέγοντάς του:

-Πήγαινε, αδελφέ, στον πλούσιο, τον έμπορο του σιταριού, και δος του αυτό το κομμάτι του χρυσού για να σου δώση ως δάνειο σιτάρι για την οικογένειά σου. Και

όταν θα έλθη η ώρα του θερισμού και θ' αποκτήσης δικό σου σιτάρι, τότε θα το επιστρέψεις το ανάλογο σιτάρι στον πλούσιο θα πάρης τον χρυσόν και θα μου το φέρης.

Παίρνοντας ο πτωχός τον χρυσό από τα χέρια του Αρχιερέως επήγε στον πλούσιο. Όταν είδε εκείνος τον χρυσόν, χάρηκε πολύ και αμέσως του έδωσε σαν δανεικό σιτάρι για τις ανάγκες του. Μετά απ' αυτή την δύσκολη περίοδο, ο γεωργός έδωσε το ανάλογο σιτάρι στον πλούσιο επήρε τον χρυσόν και με ευχαριστίες τον έδωσε στον Άγιο. Τότε ο Άγιος επήρε τον χρυσόν τον έβαλε στον κήπο του, εφώναξε και τον γεωργό και του είπε:

-Έλα, αδελφέ, σε μένα για να δώσουμε σ' Αὐτόν που μας το έδωσε με δάνειο.

Μπαίνοντας στον κήπο και βάζοντας τον χρυσό δίπλα στον φράκτη, είπε:

-Κύριε Ιησού Χριστέ, Εσύ που έπλασες τα πάντα μόνο με τον λόγο σου, δώσε διαταγή και αυτό το κομμάτι του χρυσού να επιστρέψη στην μορφή που ήταν προηγουμένως για να γνωρίση κι αυτός εδώ ο άνθρωπος πόση φροντίδα έχεις για εμάς και να διδαχθή στην πράξι τι είναι αυτό που είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή: «Όσα ηθέλησε ο Κύριος, τα έπραξε».

Μετά απ' αυτή την προσευχή του, αμέσως ο χρυσός άρχισε να κινείται και να γυρίζει όπως ήταν πριν, δηλαδή να γίνεται ένα φίδι.

Διότι ο άγιος διέταξε ένα φίδι να γίνη χρυσός για να βοηθήση εκείνον τον πτωχό, και τώρα διέταξε να επανέλθη πάλι στην φυσική του κατάσταση και να γίνη πάλι φίδι. Μετά το φίδι εμπήκε στην φωλιά του. Ο γεωργός επέστρεψε κι αυτός στο σπίτι του ευχαριστώντας τον Άγιο και έκθαμβος για το μεγάλο θαύμα του Θεού, το οποίο έκαμε με την προσευχή του Αγίου.

Κάποτε άλλοτε ήλθε στον άγιο Σπυρίδωνα ένας άνθρωπος, θέλοντας ν' αγοράση από το κοπάδι του εκατό γίδια. Ο έμπορος εμέτρησε 99 γίδια και έδωσε την τιμή στον Άγιο, αλλά επήρε και την εκατοστή χωρίς να την πληρώση.

Όταν επήγαινε για το σπίτι του ο Άγιος, εκείνη η γίδα που δεν δόθηκε το αντίτιμό της στον Άγιο, εγύρισε πίσω. Ο έμπορος την έδιωχνε να πηγαίνη μπροστά με τα άλλα γίδια, την τραβούσε από τα κέρατα, αλλά με κανένα τρόπο.

Οπότε η γίδα αποσπάσθηκε βίαια από το κοπάδι και μπήκε πάλι στην στάνη του Επισκόπου. Ο έμπορος την ακολούθησε. Την άρπαξε και την έβαλε επάνω στους ώμους του και ξεκίνησε να φύγη. Όμως η γίδα τον κτυπούσε με τα κέρατά της, εσφάδαζε, ώστε ν' άποροῦν και εκείνοι που ήταν εκεί κοντά. Τότε ο άγιος Σπυρίδων καταλαβαίνοντας με τον θείο φωτισμό τι είχε συμβή, είπε στον έμπορο με πραότητα:

-Παιδί μου, δεν επλήρωσες αυτή την γίδα, γι' αυτό σε κλωτσάει και δεν θέλει να έλθη κοντά σου.

Πράγματι εκείνος αισθάνθηκε πολλή εντροπή. Ωμολόγησε την αμαρτία του και εζήτησε συγχώρησι. Δίνοντας την τιμή στον Επίσκοπο, επήρε την γίδα, η οποία

πλέον επήγαινε μπροστά μόνη της, ακολουθώντας τώρα στον νέο αφέντη της. Κάποτε έγινε σύναξι των επισκόπων στην Αλεξάνδρεια, διότι ο πατριάρχης εκάλεσε όλους τους επισκόπους του πατριαρχείου του, με την έγκρισι και προσευχή όλων να συντρίψουν και εξαφανίσουν όλα τα είδωλα των ειδωλολατρών. Αφού έκαμαν πολλή προσευχή στον Θεό, έπεσαν μόνα τους όλα τα είδωλα από όλη την πόλι και τα περίχωρα και μόνο ένα ονομαστό είδωλο παρέμεινε όρθιο στην θέσι του.

Προσευχήθηκε και πάλι ο πατριάρχης με την συνοδιά του για εκείνο το είδωλο επί μία νύκτα και είδε ένα όραμα, στο οποίο μία φωνή του είπε να μη λυπήται διότι δεν γκρεμίσθηκε εκείνο το είδωλο. Θα πρέπει να στείλη μήνυμα να έλθη από την Κύπρο ο επίσκοπος Σπυρίδων της πόλεως Τριμυθούντος διότι το είδωλο αυτό θα σωριασθή κάτω μόνο με την προσευχή του.

Αμέσως ο πατριάρχης έστειλε γράμμα στον άγιο Σπυρίδωνα με άνθρωπο και με την παράκλησι να έλθη γρήγορα στην Αλεξάνδρεια. Αφού έλαβε και εδιάβασε το γράμμα αυτό ο Άγιος, χωρίς καθυστέρησι μπήκε σ' ένα πλοίο και ξεκίνησε για την Αλεξάνδρεια εκπληρώνοντας την επιθυμία του πατριάρχου.

Όταν επάτησε το πόδι του ο άγιος Σπυρίδων στην ακτή της πόλεως Αλεξανδρείας, αμέσως το είδωλο γκρεμίσθηκε κάτω. Απ' αυτό το περιστατικό κατάλαβε ο λαός ότι ήλθε στην Αλεξάνδρεια ο άγιος. Πως το ήξερε; Ο πατριάρχης μετά από το όραμα που είδε και το μήνυμα που επήρε, είπε τα εξής στους άλλους επισκόπους: «Αγαπητοί μου φίλοι, ο άγιος επίσκοπος Τριμυθούντος πλησιάζει». Εξήλθαν όλοι στην παραλία να τον υποδεχθούν με τιμή και εχάρησαν για τον ερχομό του.

Την εποχή εκείνη εμφανίσθηκε η αίρεσις (σφαλερά διδασκαλία) του Αρείου ο οποίος επλήγωσε πολλούς και ετάραξε την ειρήνη της Εκκλησίας. Αυτός υπεστήριζε ότι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού ήταν κτίσμα, οπότε δεν έχει την ίδια ουσία με τον Πατέρα και με το Άγιο Πνεύμα.

Βλέποντας ο άγιος βασιλεύς Κωνσταντίνος τον κίνδυνο αυτόν της αιρέσεως απεφάσισε να συγκληθή σύνοδος στην πόλι Νίκαια, έξω από την Κωνσταντινούπολι για να στερεωθή η αλήθεια και να καταδικασθή ο ιερεύς Άρειος.

Οπότε έπρεπε να συγκεντρώση και ο Άρειος τους δικούς του οπαδούς και οι Ορθόδοξοι τους δικούς τους για να αρχίση ο διάλογος στην σύνοδο. Από την πλευρά των ορθοδόξων ήταν 318 Πατέρες επίσκοποι και μερικοί θαυματουργοί, άλλοι προσφάτως εξελθόντες από τις φυλακές και από τον θάνατο, λόγω του τελευταίου διωγμού του Διοκλητιανού.

Τότε ο Μέγας Κωνσταντίνος έστειλε γράμμα και στον άγιο Σπυρίδωνα, τον επίσκοπο Τριμυθούντος της Κύπρου, διότι εγνώριζε ότι είναι μέγας θαυματουργός, να έλθη κι αυτός στην σύνοδο, παρότι ήταν γέροντας.

Κανέναν δεν εφοβούντο τόσο οι Αρειανοί, όσον την παρουσία του αγίου Σπυρίδωνος, του αγίου Νικολάου και του αγίου Αθανασίου. Αυτοί ήταν οι

λαμπρότεροι και αγιώτεροι. Όταν ο άγιος Σπυρίδων έλαβε και εδιάβασε το γράμμα του αυτοκράτορος, ετοιμάσθηκε αμέσως για το ταξίδι. Είπε στον διάκονό του, τον Τριφύλιο:

-Παιδί μου, έλαβα γράμμα από τον βασιλέα μας να πάμε στην Νίκαια για να πολεμήσουμε την αίρεσι του Αρείου. Και ο διάκονος του είπε:

-Πάτερ, είσθε γέροντας στην ηλικία και για να φθάσουμε εκεί, έχουμε να διανύσουμε εκατοντάδες χιλιόμετρα.

-Παιδί μου, το πρωί ετοίμασε τα άλογα και τον σανό τους και ας πάμε στον Βασιλέα!

Ο άγιος Σπυρίδων είχε στον σταύλο του μόνο δύο άλογα. Αυτά τότε αντικαθιστούσαν και τις μηχανές, και τα τρακτέρια, και τα αυτοκίνητα και τα αεροπλάνα που είναι μέσα της σημερινής εποχής μας. Αρκεί να σκεφθούμε μόλις το 1814 ανεκαλύφθηκε το τραίνο με ατμομηχανή στην Αγγλία. Και η πρώτη γραμμή που διήνυσε ήταν το 1829 από την πόλι Μάνττσεστερ στην Λίβερπουλ.

Τότε οι Εγγλέζοι είχαν το πρώτο τραίνο στον κόσμο. Μέχρι τότε κανείς δεν ήξερε τι ήταν το τραίνο. Η μεταφορά των προϊόντων τους εγένοντο με τα βόδια, τα άλογα και τα γαϊδούρια. Αυτά ήταν από τότε που έγινε ο κόσμος.

Αλλά ας επιστρέψουμε στα δικά μας. Όταν έμαθαν οι Αρειανοί ότι θα έλθη στην σύνοδο ο Επίσκοπος Σπυρίδων, εταράχθηκαν. Σκέφθηκαν πως να ματαιώσουν το ταξίδι του. Φανατικοί οπαδοί του που ζούσαν τότε και στην Κύπρο, απεφάσισαν να μπουν την νύκτα στον σταύλο του Αγίου και να σκοτώσουν τα δύο άλογά του. Και πράγματι διέπραξαν αυτό το φονικό έργο.

Το πρωί ο Άγιος είπε στον διάκονό του:

-Πήγαινε παιδί μου, φέρε τα άλογα και τον σανό του, τώρα που είναι πρωί να ξεκινήσουμε για το μεγάλο ταξίδι μας.

Ήταν δύο ώρες πριν ξημερώσει. Επήγε στον σταύλο και ευρήκε τα ζώα σκοτωμένα.

-Πάτερ, αλλοίμονό μας, κακοί άνθρωποι εσκοτώσαν τα άλογά μας.

Και ο Γέροντας Επίσκοπος είπε στον υποτακτικό του:

Αυτοί οι αρειανοί το έκαναν αυτό το έργο για να μη πάμε στην σύνοδο. Πήγαινε και βάλε το κεφάλι τους στην θέσι του σώματός τους και έρχομαι κι εγώ.

Ακόμη δεν είχε ξημερώσει. Ο υποτακτικός του, επειδή ήταν ακόμη σκοτάδι, εφήρμοσε το άσπρο κεφάλι στο μαύρο άλογο και το μαύρο κεφάλι στο άσπρο άλογο. Όταν έφθασε ο άγιος Σπυρίδων εκεί, τον ερώτησε:

-Παιδί μου, έβαλες τα κεφάλια τους στα σώματα των αλόγων;

-Τα έβαλα, Πάτερ.

-Που είναι;

-Να, εδώ.

Ήταν όμως σκοτάδι και δεν έβλεπε τι έκανε.

Τότε ο Άγιος είπε:

-Να είσαι δεδοξασμένος Κύριε, Εσύ που έδωσες ζωή σε ολόκληρη την κτίσι τώρα και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Αμέσως τα άλογα αναστήθηκαν και κλωτσούσαν το ένα το άλλο.

Δέσε τη καρότσα πίσω στα άλογα, παιδί μου!

Δεν είχε ιδεί ότι έχει κάνει λάθος με τα χρώματα των κεφαλιών των αλόγων. Οπότε είπε στον Γέροντά του:

-Γέροντα, έκαμα κάποιο λάθος. Έβαλα κοντά το κεφάλι του άσπρου αλόγου στο μαύρο άλογο και το αντίθετο.

-Άφησέ τα αυτά, παιδί μου, έτσι ήθελε ο Θεός! Άϊντε, ξεκινάμε με του Χριστού μας την ευλογία.

Και καθώς επήγαιναν, εξημέρωσε σε δύο ώρες. Οι Αρειανοί είδαν το μαύρο κεφάλι κολλημένο στο άσπρο άλογο και το άσπρο κεφάλι στο μαύρο άλογο και παρεξενεύθηκαν. Έλεγαν μεταξύ τους γεμάτοι απορία:

-Ιδού, βλέπετε ότι εκόψατε το κεφάλι του αλόγου. Ποιού αλόγου;

-Ναι, ναι, τα εκόψαμε.

-Αλλά κυττάξτε μπροστά σας τα άλογα! Πως αναστήθηκαν; Αυτός ο Επίσκοπος τα ανέστησε. Όταν έλθη στην σύνοδο, θα μας κάνη σκόνη. Είναι μέγας θαυματουργός άγιος!

Όταν έφθασαν στην σύνοδο είχαν φθάσει όλοι οι άγιοι Πατέρες. Ο Βασιλεύς ήταν στον θρόνο του και δίπλα η βασίλισσα. Οι Πατέρες 318, ολόκληρος στρατός με τάξι. Εκάθοντο σε καθίσματα ένας δίπλα στον άλλον. Ο άγιος Σπυρίδων έφθασε τελευταίος. Ήλθε και στρατός με στρατηγούς για την επιτήρησι της τάξεως.

Ο Άγιος ήλθε με ψάθινο σκούφο, με ένα μάλλινο επανωφόριο και με τσαρούχια στα πόδια.

Οι αξιωματικοί της φρουράς τον έβαλαν να καθίση τελευταίος λόγω της χωριάτικης περιβολής του. Μερικοί απ αυτούς γελούσαν. Τότε ο διάκονος τους είπε:

-Κύριοι, ο επίσκοπος Σπυρίδων είναι από την πόλι Τριμυθούντα της Κύπρου. Να, και η πρόσκλησις που έχει από τον βασιλέα. Στο επάγγελμά του είναι τσοπάνης και μόνο τις κυριακές πηγαίνει να λειτουργήση σαν επίσκοπος.

Όταν άκουσαν οι αρειανοί ότι ήλθε ο γέρο Επίσκοπος Σπυρίδων, εθορυβήθησαν. Όταν έμαθαν και για το θαύμα αναστάσεως των αλόγων, τότε είπαν: «Αυτός θα αποδείξη ποιά είναι η αλήθεια».

Όταν τον είδε ο βασιλεύς, κατέβηκε κάτω από τον θρόνο του. Έβγαλε το βασιλικό του στέμμα και τον επροσκύνησε. Όλοι οι άλλοι επίσκοπο έξεπλάγησαν. Και ο Άρειος ταραχθήκε με τους οπαδούς του και είπε: «Ποιός είναι που κι αυτός ο βασιλεύς εγονάτισε μπροστά του και ασπάσθηκε τα πόδια του;

Ο βασιλεύς έδωσε στον Άγιο θρόνο να καθίση δίπλα του και του είπε:

-Κάθισε εδώ, πάτερ Σπυρίδων! Πρόσεξε τι λέγουν αυτοί, ότι ο Χριστός δεν είναι

της ίδιας ουσίας με τον Θεό Πατέρα, αλλά ότι είναι ένα εκλεκτό κτίσμα του Θεού. Είναι μεγαλύτερος από τους αγγέλους, αλλά όχι ότι είναι και Θεός. Γι αυτό συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ για να δείξουμε την αλήθεια της Ορθοδόξου Πίστεως. Όχι κάτι άλλο, αλλά η Εκκλησία του Χριστού ευρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο. Τι λέγεις η αγιότης σου;

Τότε ο άγιος Σπυρίδων είπε:

-Μεγαλειότατε, πριν ακόμη αρχίσουμε να μιλάμε για το σοβαρό αυτό θέμα, να προσευχηθούμε.

Πράγματι όλοι τον άκουσαν. Όλοι οι επίσκοποι, ο βασιλεύς και η βασίλισσα γονάτισαν. Όταν προσευχήθηκαν, έτρεμε το χώμα κάτω από τα πόδια τους. Μετά εκάθισαν όλοι τους. Μετά ο βασιλεύς είπε στους αρειανούς:

-Να φέρετε εδώ μπροστά κάποιον ιδιόν σας, που είναι ο πιο μορφωμένος και ο πιο έξυπνος για να διαλεχθή με τους ορθοδόξους.

Οι Αρειανοί καυχήθηκαν ότι έχουν μητροπολίτες πολύ μορφωμένους. Ακόμη είχαν και έναν άλλον μεγάλο φιλόσοφο ο οποίος εγνώριζε πολλές γλώσσες και ήταν πολύ έξυπνος. Γι αυτόν εκαυχάτο πολύ ο Άρειος και έλεγε: «Αφήστε, αυτόν δεν θα ημπορέσουν να τον νικήσουν οι ορθόδοξοι, όταν αρχίζει να ομιλή».

Εστάθηκε αυτός στο μέσον και τους έρώτησε:

-Με ποιόν θα διαλεχθώ εγώ;

Στάθηκε απέναντί του ο γέροντας επίσκοπος Σπυρίδων.

-Τι μ αυτόν τον τσαρουχοφόρο θα μιλήσω; Μ αυτόν τον γεροντάκο; Γιατί τον αφήσατε και ήλθε αυτός εδώ; Όταν τον άκουσε ο άγιος Σπυρίδων, έκανε το σημείο του Σταυρού και είπε:

-Να κλείση το στόμα σου, που ομιλεί βλάσφημα λόγια κατά την αληθείας.

Και πράγματι ο φιλόσοφος μουγγάθηκε.

-Ιμ ιμ, ιμ...Δεν ημπορούσε να μιλήση.

Ο Άρειος ερώτησε:

-Τι συνέβη, λοιπόν τώρα;

-Μουγγάθηκε, του είπαν οι άλλοι. Δεν είπατε εσείς ότι εάν έλθη αυτός ο Γέροντας, θα μας κάνη σκόνη;

Και όλοι οι παριστάμενοι είχαν εκπλαγή. Είδε το θαύμα και ο βασιλεύς και είπε:

Μεγάλο θαύμα είναι αυτό!». Εκείνος ο φιλόσοφος ήταν μουγγός, αλλά πολύ έξυπνος. Ο βασιλεύς είπε:

-Δεν έχουμε να κάνουμε τώρα με ανθρώπους φιλοσόφους, που ξέρουν πολύ καλά την θεωρία! Ο Σπυρίδων δεν «το επήρε επάνω του» για το θαύμα που έγινε. Δεν έχει ανάγκη από πολλούς διαλόγους, λόγια και αποδείξεις».

Έτσι εργάζεται ο Θεός, μέσω των ταπεινών. Ο μουγγός φιλόσοφος έγραψε και έδωσε ένα γράμμα του στον άγιο Σπυρίδωνα. Του έγραφε: «Άγιε Σπυρίδων, εάν μου ελευθερώσης την γλώσσα, μέχρι τον θάνατό μου θα υπερασπίζω την Ορθοδοξία

και δεν θα μιλήσω ποτέ εναντίον της».

Ο άγιος Σπυρίδων του έκαμε το σημείο του Σταυρού λέγοντάς του:

-Να σου λύση τώρα ο Χριστός την γλώσσα σου για να προστατεύσης την Ορθοδοξία, όπως μας υποσχέθηκες.

Και άρχισε να ομιλή ο φιλόσοφος και, όπως είπε, επέρασε στην παράταξι των ορθοδόξων, λέγοντας ενώπιον πάντων:

-Καλά είπε ο Σωτήρας Χριστός ότι η Βασιλεία του Θεού δεν είναι στα λόγια, αλλά στην δύναμι του θαύματος. Αυτός ήλθε με την δύναμι της θεότητός Του.

Δεν είναι εδώ λόγια και λόγια, αλλά έργα. Δεν θα ειπώ ποτέ πάλι ότι ο Άρειος έχει δίκαιο.

Τότε στάθηκε στο μέσον άλλος φιλόσοφος του Αρείου και είπε: «Εάν αυτός νικήθηκε, είμεθα κι εμείς που θ' άγωνισθοῦμε για τις αλήθειες του διδασκάλου μας Αρείου». Και ερώτησε στρεφόμενος προς τον Άγιο

-Πάτερ Σπυρίδων, πως μπορεί να είναι Ένας Θεός και ταυτόχρονα τρεις με μία ύπαρξι και σ' ένα θρόνο, με μία εξουσία; Πως ταυτόχρονα Ένας και Τρεις;

-Πως είναι τρεις; Ένας είναι ο Θεός, αλλά σε τρία Πρόσωπα. Βλέπε και τον ήλιο. Είναι τρεις ήλιοι; Όχι, αλλά έχει τρεις ιδιότητες, τρεις εμφανίσεις. Είναι ο δίσκος, το φως και η θερμότης.

Ακόμη δεν ήθελε ο Άγιος να τον κατατροπώση μονομιάς. Οπότε του είπε ο φιλόσοφος:

-Πως είναι, πάτερ Σπυρίδων, Ένας ο Θεός και ταυτόχρονα τρεις;

-Δεν είναι τρεις. Ένας είναι ο Θεός σε τρία Πρόσωπα: Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, η Αγία Τριας. Εκεί κοντά ευρήκε ο Άγιος μία κεραμίδα. Την επήρε στα χέρια του και είπε στον φιλόσοφο:

-Δώσε προσοχή και έλα πιο κοντά μου!

Και σηκώθηκε όρθιος ο άγιος Σπυρίδων και είπε:

-Εσύ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι Ένας σε τρία Πρόσωπα;

-Δεν ημπορώ να το καταλάβω αυτό.

Ο άγιος είχε στα χέρια του τη κεραμίδα. Του είπε του φιλοσόφου να προσέξη τώρα πολύ.

-Πόσα σώματα έχω, κύριε φιλόσοφε, στα χέρια μου τώρα;

-Έχεις ένα, την κεραμίδα.

-Τότε ο Άγιος έκαμε το σημείο του Σταυρού με το δεξιό του χέρι και στο αριστερό κρατούσε την κεραμίδα. Κατόπιν είπε:

-Στο Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Και αμέσως η φωτιά με την οποία ψήθηκε η κεραμίδα ανέβηκε ψηλά, το χρώμα από το οποίον φτιάχθηκε η κεραμίδα έμεινε στο χέρι του και το νερό με το οποίο αναμείχθηκε το χρώμα έτρεξε κάτω στο έδαφος. Κατόπιν του είπε:

-Ιδού, η φωτιά είναι σύμβολο του Πατρός, η λάσπη συμβολίζει τον Υιό, ενώ το νερό

που έτρεξε είναι το σύμβολο του Αγίου Πνεύματος, που ξεχύθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο. Τι λέγεις τώρα;

Με το θαύμα αυτό ενίκησε τον φιλόσοφο του Αρείου.

Μέχρι τώρα σας διηγήθηκα μερικά από τα θαύματα του αγίου Σπυρίδωνος. Ας αγαπούμε κι εμείς τον άγιο Σπυρίδωνα καθώς και όλους τους Αγίους του Θεού και ν ακολουθοῦμε την αγία Πίστι μας. Ν αγαπάμε τις αρετές τους με τις οποίες αγάπησαν κι αυτοί τον Θεό και να τις εφαρμόζουμε στην ζωή μας για να αξιωθούμε της αιωνίου ζωής μαζί με όλους τους αγίους, μέσα στο φως του Χριστού. Αμήν.

Μετάφρασις: Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης 2010

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr